

F. t. skovlov

nr. 1122 af september 1987). Denne delbetænkning dannede baggrund for fremsættelse af forslag til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget af 18. februar 1988 (L 215, Folketingsåret 1987/88, 1. samling). Dette lovforslag bortfaldt med udskrivelse af folketingsvalget, der blev afholdt d. 10. maj 1988.

Det nu bortfaldne forslag til ændring af »forbedringsloven« indeholdt forskellige regler om støtte til skovtilplantning på private ejendomme. Imidlertid har udvalget arbejdet videre med spørgsmålet om skovrejsning.

Et centralt punkt i 2. delbetænkning fra Struktur- og Planudvalget er, at der i regionplanlægningen på baggrund af bl.a. landbrugs- og fredningsplanlægningerne udpeges flg. 3 områdekategorier i det åbne land:

- A. Skovrejsningsområder, hvor tilplantning i særlig grad ønskes fremmet,
- B. områder inden for hvilke skovtilplantning er uønsket.
- C. de øvrige områder.

Der vil blive indarbejdet en særlig hjemmel i lands- og regionplanlovene til at udarbejde retningslinier på baggrund af 2. delbetænkning fra Struktur- og Planudvalget for denne planlægning i samarbejde mellem Landbrugs- og Miljøministerne.

Områdeudpegningen kan være retningsgivende for administrationen af en lang række love, herunder skovloven, landbrugsloven, forbedringsloven, jordfordelingsloven, naturfredningsloven og udstykningsloven. Således sigtes på flere områder mod, at besværlig og dyr enkeltsagsadministration afløses af generelle regler. Dette kan formentlig især gennemføres i områderne A og B. I område C tænkes især arronderingsforbedrende tilplantninger, støttet gennem administrationen af den relevante lovgivning, herunder skovloven.

Som følge heraf vil der i skovrejsningsområderne kunne pålægges fredskovspligt efter forslaget i § 9 som betingelse for statstilskud til tilplantning efter forbedringsloven eller anden lovgivning. Det kan ske ved notering i tingbog og matrikel og ved underrettelse af ejeren.

Ved pålæggelse af fredskovspligt efter § 9 forudsættes ikke en egentlig fredskovsdeklaration som efter § 8, stk. 1. Det skyldes, at de generelle regler for god skovdrift, jf. kapitel 3, og de vilkår, der kan stilles for at yde statstilskud, anses for tilstrækkelige til at imødekomme både hensyn til en stor og værdifuld træproduktion og til at varetage de forskellige miljømæssige forhold i de nye skove. I vilkårene for statstilskud efter forbedringsloven vil der således kunne stilles krav om etablering af skovbryn – fortrinsvis

med løvtræer og buske – og der vil gennem differentiering af tilskudssatserne kunne tilvejebringes særlige incitamentter til etablering af velarrangerede skove og til etablering af skove med en stor andel af løvtræ efter nærmere aftale mellem Landbrugs- og Miljøministerierne. En sådan støtteordning vil desuden være et incitament for at opbygge større skove.

Til § 10

Bestemmelsen er enslydende med § 9 i forslag I.

Stk. 1 afløser den gældende lovs § 5, der taler om at »fritage for fredskovspligt«. I administrationen har man imidlertid altid benyttet udtrykket »ophæve fredskovspligt«, der hermed foreslås som lovens udtryk.

Ifølge praksis ophæver man så at sige aldrig fredskovspligten på enklaver i skov. Begrundelsen er, at hvis enklaver er undtaget fra fredskovspligt og derfor frit kan ryddes, kan det blive meget generende for den resterende del af skoven.

Årsagerne til ansøgninger om ophævelse af fredskovspligt er mangeartede. Der kan f.eks. være tale om landbrugsmæssig dyrkning, byggeri, forskellige offentlige anlæg m.m.

Hvor vækstforholdene er ringest, kan det være formålstjenligt at ophæve fredskovspligten på mindre plantager, der ligger uden sammenhæng med anden fredskov. Den gældende lov giver ved § 5, a), mulighed for, at fredskovspligten ophæves, hvis skovens dårlige form, ringe størrelse eller naturforholdene kan begrunde det. Denne bestemmelse har dog sjældent været benyttet. Det er hensigten at styrke adgangen til at ophæve fredskovspligten på skove, der ikke opfylder nævneværdige formål. Der vil i sådanne tilfælde normalt ikke blive stillet krav om vederlagsareal.

I mange tilfælde er der dog tale om nåletræsplantager, der ved konvertering til løvtræ (f.eks. eg) kan bidrage til naturgenopretning i de pågældende egne. I sådanne tilfælde kan tilskud efter reglerne i kapitel 4 komme på tale.

Stk. 2 afløser den gældende lovs § 7, stk. 2, om suspension af fredskovspligten. Ansøgninger herom kan have forskellige formål, som f.eks. anlæg af dyrehaver og lystskove.

Både ved ophævelse af fredskovspligt efter stk. 1 og ved suspension af fredskovspligt efter stk. 2 foretages der en afvejning af væsentligheden af den påtænkte ikke-skovdriftsmæssige anvendelse og hensynet til at fortsætte skovdriften, herunder hensynet til de miljømæssige forhold.

Samtidig skal den afvejning, der forventes gennemført i regionplanlægningen, jf. § 9, tilgodeses.